

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: .....

Cím: *Mire kötelezi a jegyváltás a kalauzokat?*

Forrás: *8 órai újság*

Bn

(Hely)

1924. 1. 26.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

385.85

Hely

Idő

"1924"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23. s.

— Mire kötelezi a jegyváltás a kalauzokat? (Levél a Szerkesztőhöz.) Igen tisztelt Szerkesztő ur! Azok közé a szakaturák közé, amelyekkel a villamosokon az utazó közönség amugy is tönkretett idegeit dulják fel végképpen a kalauzok, tartozik az is, amit a jegyváltással kapcsolatos pénzváltás és visszaadás körül üznek. Előfordulhat ugyebár minden halandó polgárnál az az eset, hogy nincs aprópénze és így váltania kell. A legjobb esetben ezrest, de a rosszabbik esetben öt, tíz, sőt — bár kevesünknek van egyszerre ennyi pénzünk, — huszonötezer koronást is. És ez az a pillanat, amikor a kalauz lecsap a maga áldozataira. Nem elég az, hogy szigorú szemmel vizsgálja meg az átadott pénzjegy kifogástalan minőségét, nincs-e rajta szakadás, gyűrődés, zsírfolt, égési seb, ragasztás, stb.? Mondjuk, hogy a kalauz kegyesen elfogadja azzal, hogy majd visszaad belőle. Nagyon jó eset az, ha mindjárt vissza kapunk, ha mindjárt jó pénzt kapunk vissza és ha mindjárt annyit is kapunk vissza, mint amennyi visszajár. A gyakori eset az, amikor a kalauz „rögtön visszaadok” csatakiáltással átfurja magát a kocsiiban szorongó tömegben és egy félóra múlva még mindig számunkra gyűjtli az aprópénzt. Ha ugyan gyűjt, mert csodálatos, hogy ilyenkor a kalauz-

nak az emlékező tehetsége, aki máskülönben olyan pontosan tudja, hogy ki az, aki még nem váltott jegyet, most hirtelen gyengülni kezd és ilyenkor kihagy ez az egyébként bámulatos memória. Hogy aztán a mégis visszakapott bankók mennyire különböznek azoktól a kifogástalan bankjegyeiktől, amelyeket a váltáskor tölünk követelnek, erről nem is beszélék. Csak csodálkozom rajta, hogy a kalauz táskájában hogyan gyűlhet össze ennyi rongyos, szakadozott, tépett, gyűrött, piszkos bankó, holott ők csak kifogástalan pénzjegyeket fogadnak el tőlünk. Azt hiszem, a kölcsönösség elve alapján a közönségnek is joga van megkövetelni, hogy kifogástalan pénze ellenében, kifogástalan pénzt is kapjon vissza. Vajjon mikor érkezik el az a boldog óra, amikor ezek a tarthatatlan állapotok immár a múlt borus emlékei közé fognak tartozni? Tisztelettel egy villamosutas, aki nek még nem telik autóra.

Székesfővárosi házi nyomda 1924